

Byrde, der kommer til at paahvile den danske Stat, efter at Lovforslaget er vedtaget, antagelig blive ca. 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det vil være noget mindre end det Beløb, der er udredet i Forskud; men jeg gaar ud fra, som jeg ogsaa nævnte i Begyndelsen af mit Foredrag, at det høje Ting vil billige, at dette Beløb ikke efteropkræves af de paagældende. Det er jo Folk, som vil være ude af Stand til at udrede det. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og hurtige Behandling.

Karberg: Det foreliggende Lovforslag kan jeg give min uforbeholdne Tilslutning og anbefale til Vedtagelse i dette høje Ting. Efter at den højtærede Finansminister har gjort Rede for Forslagets Enkeltheder, er der for mig ikke Grund til at komme nærmere ind paa disse. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, overensstemmende med de Ønsker, som er fremkommet fra Pensionisternes Side nede i Sønderjylland, og efter at den Uro, der har været med Hensyn til Imødekomelsen af disse Ønsker, er hævet, fremtræder Lovforslaget som et Dokument for Danmarks Højsind, og vi dernede kan være taknemmelige for, at dette saa vigtige Spørgsmaal har kunnet ordnes paa en saadan Maade, at alle, der kommer i den Situation at skulle have Pension, eller som er blevet pensioneret i den tyske Tid, vil kunne være og maa være tilfredse med, hvad der ydes herfra. Jeg vil benytte Lejligheden til at rette en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han saa beredvilligt har imødekommet disse Ønsker.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Jørgen Møller: Det foreliggende Lovforslag har været ivrigt diskuteret blandt de Personer, som Lovforslaget omfatter, og da det første Gang blev bekendt, gik der en Strøm af Ønsker og Fordringer fra disse Pensionister, ikke alene over de sønderjydske Rigsdagsmænd, men vel ogsaa ud over den højtærede Finansminister. Disse Krav er i det store og hele blevet opfyldt, saa at ogsaa jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg har forstaaet af den højtærede Finansministers Udtalelse med Hensyn til § 8 om de Personer, som Lovforslaget ikke omfatter, at man vil forsøge at ordne dette Spørgsmaal administrativt. Der findes saaledes enkelte Lærere, som

først er afskediget efter Genforeningstiden; de er altsaa pensioneret efter den 15. Juni 1920 og har kun en kort Tid været i det danske Skolevæsens Tjeneste. Jeg haaber, at Spørgsmaalet lader sig ordne paa den Maade, som den højtærede Finansminister har omtalt.

Hvad de kommunale Pensionister angaar, staar der i Bemærkningerne til § 7, at de har faaet deres Pensionsforhold ordnet i Henhold til kommunale Vedtægter. Disse kommunale Vedtægter har i flere sønderjydske Kommuner affødt en Strid, idet de faktisk betød et Brud paa de Kontrakter, som de kommunale Tjenestemænd tidligere har haft. Efter de tidligere gældende Regler var det nemlig saaledes, at naar disse Personer havde været ansat 10 Aar i Tjenesten, var de ansat for Livstid, det vil sige, de havde Krav paa Pension, men efter de kommunale Vedtægter, som er godkendt af Indenrigsministeriet, skal kommunale Tjenestemænd, som ikke er født i de sønderjydske Landsdele, mindst have været i Tjenesten 20 Aar, ellers vil man ikke give dem Pension. Dette har, som nævnt, hidført en Strid, og særlig i den Kommunalbestyrelse, hvorfra jeg er Medlem, har der i mange Møder været Stridighed i Anledning af de kommunale Vedtægter. Jeg vil gerne spørge, om de kommunale Vedtægter, som faktisk betyder et Brud paa de paagældendes Rettigheder og paa de Kontrakter, der har været, naar dette Lovforslag vedtages, hvorefter de kommunale Tjenestemænd gaar ind under de samme Betingelser som Statens Tjenestemænd, skal blive bestaaende og haandhæves i Fremtiden, eller om der i saa Henseende kan ventes en Ændring, hvis der bliver fremsat Krav derom.

At Lovforslagets Bestemmelser om Krigsinvaliderne udskilles, og at der i næste Samling fremsættes særligt Lovforslag for disse Personer, kan jeg kun hilse med Tilfredshed; jeg har rigelig Erfaring for, at der er adskillige Forhold, som kræver en Nyordning. — I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard): De Forhold, som den ærede sidste Taler nævnte, henhører ikke under Finansministeriet, men under Indenrigsministeriet. Jeg skal imidlertid love det ærede Medlem, at jeg skal henlede Indenrigsministerens Opmærksomhed paa den fremkomne Udtalelse, og den skal blive taget under Overvejelse. I øvrigt